

במית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

ע"מ 7580/12

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: דהר עזרא

נגד

המשיב: ראש עיריית הרצליה
המבקש להצטרף כמשיב: שלום אליעזר מנחם מאניש זיחה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים
בתל אביב-יפו מיום 14.10.2012 בעת"מ 43108-03-12
שניתן על ידי כבוד סגן הנשיא ע' מודריק

תאריך הישיבה: ו' בטבת תשע"ד (9.12.13)

בשם המערער: עו"ד שי גלילי

בשם המשיב: עו"ד א' בראף-שניר

בשם המבקש להצטרף כמשיב: בעצמו

פסק-דין

1. עניינו של הערעור בדרישתו של המערער להקליט ולתעד בעצמו את ישיבות מועצת עיריית הרצליה בעת שהיה חבר מועצה.

2. המערער נהג להקליט ישיבות של מועצת העירייה – חן הקלטה קולית והן הקלטה חזותית. ההקלטות פורסמו לפי שקול דעתו בעמוד ה-Facebook האישי שלו.

כיום 14.12.12, קיבלה מועצת עיריית הרצלייה כרוכ דעות החלטה האוסרת על הקלטות פרטיות. יצוין כי בהתאם להוראות התוספת השנייה של פקודת העיריות ננוסח (חדש) מתקיימת הקלטה מלאה של ישיבות מועצת העירייה ונרשם פרטיכל הכולל את עיקרי הדברים. בישיבה נוספת מיום 20.3.12, התקבלה החלטה נוספת של מועצת העיר השבה ואוסרת על הקלטות פרטיות. על אף החלטות המועצה ועל אף שנדרש להפסיק את החקלטה, הודיע המערער "אני לא אפסיק, תזמינו משטרה", וכן הוסיף והודיע שהוא מסרב לקיים את החלטות המועצה (פרטיכל המועצה מיום 20.3.12 עמ' 75-76).

3. העותר הגיש עתירה מנחלית לבית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב. בית המשפט דחה את עתירתו לנופה וציין גם שהיה מקום לדחותה נוכח אי-ניקיון כפיו של המערער. בית המשפט הזכיר את פסק הדין בבג"ץ 857/91 סאמי נ' ראש עיריית שפרעם פ"ד מו(3) 749 (1992), אותו הביא המערער בפניו, אך ציין שפסק הדין בפרשה זו התייחס לנסיבות בהן לא היתה הקלטה מטעם המועצה.

4. מכך הערער שבפניו

5. מבלי לחיכנס לשאלה של קיומה או העדרה של זכות חוקתית לתיעור עצמי במקום שקיים תיעור, החלטנו לדחות את הערעור. שני טעמים לדבר: האחד – אי-ניקיון כפיו של המערער, השני – העובדה שהיום הערעור הפך תאורטי. שני הטעמים כרוכים ושלוכים זה בזה. ראשת העירייה, נגדה ניהל המערער מאבק, אינה ראשת עירייה יותר. ומה שחשוב יותר, המערער עצמו אינו חבר במועצה עוד לאחר הבחירות שהתקיימו לאחרונה. המערער טוען, אמנם, כי חל בענייניו חריג לכלל לפיו בית המשפט לא ידון בעניינים תיאורטיים, והוא שהשאלה עשויה לחזור על עצמה. לא שוכנענו שהשאלה תחזור על עצמה, ומכל מקום, אם כך יקרה, שצרי בית המשפט פתוחים. זאת ועוד: אם תחזור השאלה ותעלה, מן הראוי שהטענות יושמעו על ידי מי שכפיו נקיות. המערער סרב לקבל עליו את הדין, ונס סבר שההחלטה אינה כדין, לא יכול היה להתעלם ממנה ולהתריס כנגדה כפי שעשה. כמובן, המערער זכאי היה לפנות לבית המשפט, אך הוא בחר לעשות ריץ לעצמו ובכך בא לבית המשפט כשיריו אינן נקיות.

בנסיבות אלה החלטנו לרחות את הערעור בלי להידרש לשאלה אותה ביקש
המערער להעלות.

6. המערער יישא בהוצאות המשיכה כסך 20,000 ₪.

ניתן היום, ו' בסכת תשע"ד (9.12.13).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיא